

ੴ

ಆನಂದ್ ಸಾಹಿಬ್

ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ
ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಆನಂದ್ ಸಾಹಿಬ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	21
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	25
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	27
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	30
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	34
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	36

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਰਾਮਕਾਲੀ ਮਹਲ ੩ ਆਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਨਨਕ ਤਾਯੀ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਪਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕੰਡੁਕੰਡਿਦ੍ਰਿੰਦ ਨਨਕ ਮਨਸਿਨਲੀ
ਸੰਤੋਖਵਿਦੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਿਲਨਦੋਂਦਿਗੇ ਨਨਕਲੀ ਸਹਜ ਸ੍ਵਭਾਵਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗਿਦੇ,
ਭਦਰਿੰਦ ਮਨਸਿਨਲੀ ਸੰਤੋਖਵੁ ਭੁੰਟਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

ਰਾਗ, ਯਕ੍ਸ਼ਿਣੀਯਰੰਤਕ ਅਮੂਲ੍ਯ ਰਤਨਗਲੁ ਤਮ੍ਯੁ ਕੁੰਟੁੰਬਦੋਂਦਿਗੇ
ਪਦਗਲਨੁ ਹਾਡਲੁ ਬੰਦੰਤੋਂ ਤੋਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਨੇਲੰਗੋਲਿਸਿਦਵਰੇਲੁ ਆਤਨਨੁ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਪਨਾ ਕੰਡੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਆਨੰਦ ਭੁੰਟਾਯੀਤੁ ਏਨੁਤ੍ਰਾਰੇ ਨਾਨਕੁ. 1॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਓ ਨਨਕ ਮਨਸੇ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਲੀ ਮਗਨਾਗਿਰੁ

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਓ ਮਨਸੇ, ਨੀਨੁ ਦੇਵਰਲੀ ਮਗਨਾਗਿ ਭੁਲਿਦਰੇ, ਅਵਰੁ ਨਿਮ੍ਯੁ ਏਲਾ
ਦੁਖਗਲਨੁ ਮਰੇਸਿਬਿਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਅਵਰੁ ਨਿਮ੍ਯੁਨੁ ਬੰਬਲਿਸੁਪਦਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਮ੍ਯੁ ਏਲਾ
ਕਾਰਜਗਲਨੁ ਪੁਰੰਗੋਲਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਏਲਵਨੁ ਪੁਰੰਗੋਲੁ ਸਮਰਥਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯੁਤ੍ਰਿਰੁਵੇ?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤ੍ਰਾਰੇ, ਓ ਨਨਕ ਮਨਸੇ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਲੀ ਨੰਬਿਕੇ ਭਡੁ. 2॥ ,

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

ਓ ਨਿਤ੍ਯ ਦੋਵਰੇ, ਨਿਨ੍ਹ ਸ੍ਵਰ੍ਗਿਯ ਮਨੇਯਲੀ ਏਨੀਲ੍ਹ?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥

ਨਿਮ੍ਹ ਮਨੇਯਲੀ, ਨੀਵੁ ਏਲ੍ਲਵਨ੍ਨੋ ਹੋਂਦਿਦ੍ਵੀਰਿ ਆਦਰੇ ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ
ਨੀਡੁਤ੍ਰੀਰੋ ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਦਨ੍ਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

ਯਾਰੁ ਸਦਾ ਨਿਨ੍ਨੁਨ੍ਨੁ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲ੍ਹਤ੍ਤਾਰੋ ਅਵਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ ਨਿਮ੍ਹੁ ਹੋਸਰੁ
ਨੇਲੇਸਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ, ਹੋਸਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦੇਯੋ ਅਵਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ, ਅਨੰਤ ਪਦਗਲ੍ਹ
ਵਾਦ੍ਯਗਲ੍ਹ ਆਡੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਤ੍ਤਵੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲ੍ਹਤ੍ਤਾਰੇ, ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਪ੍ਰਭੁਵੇ, ਨਿਮ੍ਹੁ ਮਨੇਯਲੀ, ਭਲ੍ਲਦਿਰੁਵੁਦੁ
ਏਨਾਦਰੋ ਭਦੇਯੇ? 3॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥

ਦੋਵਰ ਨਿਜਵਾਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ਏਲ੍ਲਾ ਰੀਤਿਯੁ ਹਸਿਵਨ੍ਨੁ ਹੋਗਲਾਡਿਸਿਦ ਅਵਰ ਨਿਜਵਾਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ
ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

ਨਨ੍ਹੁ ਭਯਾਧ੍ਯਗਲ੍ਹਨ੍ਨੁ ਪੁਰੋਸਿਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹੁ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ, ਭਾਨ੍ਤਿ ਮਤ੍ਤੁ
ਸੰਤੋਯੋ਷ਦਿਨਦ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਓ ਹਿਰਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਨਨਗੇ ਨੀਡਿਦ ਗੁਰੁਵੀਗਾਗਿ ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲ੍ਲਾ ਭਾਗ
ਮਾਡੁਤ੍ਤੀਨੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲ੍ਹਤ੍ਤਾਰੇ, ਓ ਸੰਤਰੇ, ਏਝ੍ਝਰਿਕੇਯਿਨਦ ਆਲਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁ ਏਂਬ
ਪਦਵਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸਿ

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਿਜਵਾਦ ਨਾਮੁਵੁ ਨਨ੍ਹੁ ਭੀਵਨਦ ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ.4 ॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ॥

ਓ ਅਦ੍ਯੁਸ਼ਟ ਹ੍ਯੁਦਯ ਰੂਪੀ ਮਨੇਯਲੀ, ਪਖਾਵਾਜ਼ ਗੰਝੀ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸ਼ੰਖੁ ਸ਼ੰਘੁ
ਅਨੰਤ ਪਦਗਣਾਂਤੋਂ ਭਦ੍ਰਾ ਵਿਧਿਦ ਸ਼ੰਘੁਗੰਝੀਂ

ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸ਼ਕਤੀਯਨੁ ਭੱਖੁਕੋਂਡਿਰੁਵ ਅਦ੍ਯੁਸ਼ਟਵੰਤ ਹ੍ਯੁਦਯਦ
ਮਨੇਯਲੀ ਭਦ੍ਰਾ ਪਦਗਣੁ ਰਿੰਗਣੀਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਭਦ੍ਰਾ ਚਾਮੁ ਦੇਵਤੰਗਣਨੁ ਨਿਗ੍ਰਹਿਸਿ, ਨੀਵੁ ਭਯਾਨਕਕਾਲਵਨੁ ਸਹ
ਕੋਂਡਿਦ੍ਵੀਰਿ

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਰੈ ॥

ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੂ ਯਾਰ ਹਠੰਬਰਹਵਨੁ ਹੀਗੇਂ ਬਰੇਯਲਾਗਿਦੇਯੋ ਓ
ਜੀਵੀਗਣੀਗੇਂ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਹਸਰਿਨਲੀ ਹਸਰਿਡਲਾਗਿਦੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

'ਅਨ੍ਧ੍ਵਦਾ' ಎಂಬ ਪਦਵੁ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲੀ ਮੋਲਗਿਦਾਗ, ਅਲੀ ਸੰਤੋਸ਼ਵੁ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇਂ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੇ. 5॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਦੇਵਰਲੀ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕਤਿ ਭਲ੍ਲਦਿਦ੍ਵਾਰੇ ਓ ਦੇਵਵੁ ਨਿਸ਼੍ਧ੍ਯੋਜਕਵਾਗਿਦੇ

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ਨਿਜਵਾਦ ਭਕਤੀਯੀਲ੍ਲਦੇਂ ਬਡ ਦੇਵਵੁ ਏਨੁ ਮਾਡਬਹੁਦੁ?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਓ ਬਨ੍ਧ੍ਵਰਿ, ਨਿਸ਼੍ਯੁਨੁ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੂ ਸਮਰਥਰਲ੍ਲ, ਦਯਵੀਟ੍ਯੁ
ਨਨ੍ਯੁਨੁ ਓਸ਼ੀਵਦਿਸਿ

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵਕੁ ਬੇਰੇ ਜਾਗਵੀਲ੍ਲ, ਸ੍ਵਰਣੇਯਲੀ ਤੋਡਗਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਧਾਰਿਸ਼ਬਹੁਦੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

ਓ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦੇਵਵੁ ਦੇਵਰੀਗੇਂ ਭਕਤੀਯੀਲ੍ਲਦੇਂ ਏਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯੁ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੇ? 6॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੇ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ਏਲ੍ਲਰੂ ਸੰਤੋਸ਼ਦ ਬਗੇਂ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ ਓਦਰੇ ਨਿਜਵਾਦ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ

ಗುರುಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವಕರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದಯೆ ತೋರುವ ಗುರುವಿನಿಂದ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵಾರਿਆ ॥

ಅಂತಃಕರಣದ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು, ನಿಜವಾದ ದೇವರು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

ನಾನಕ್ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಆನಂದ, ನಾವು ಗುರುವಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಆನಂದ. 7॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸು ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ಓ ಬಾಬಾ, ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਪਾਵੈ ਤ ಸੋ ਜਨು ਦੇਹਿ ਜਿਸ ನੇ ਹੋਰಿ ಕਿਆ ਕರಹಿ ವೇਚಾರਿਆ ॥

ನೀವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತೀರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಬಡವರು ಏನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು

ਇਕಿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸಿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗಿ ਸਵಾರਿਆ ॥

ಯಾರೋ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನಾರೋ ನಾಮದ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਗੁਰ ਪਰਸಾದੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದವರ ಮನಸ್ಸು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥

ಪ್ರೀತಿಯ ಭಗವಂತ ಯಾರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 8॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੇ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯ ಸಂತರೇ, ನಾವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ದೇವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳೋಣ

ವಿವರಿಸಲಾಗದ ದೇವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳೋಣ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಯಾವ
ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸೋಣ

ಗುರುವಿಗೆ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ

ಗುರುಗಳ ಆದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿಜವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ಸಂತರೇ, ದೇವರ ವರ್ಣನಾತೀತ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. 6॥

ಓ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ದೇವರನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲಿಸು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ
ಯಾರೂ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ

ಈ ಮಾಯೆಯು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮೃತಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೊಹಿನಿಯಾಗಿದೆ

ಭ್ರಮೆಯೆಂಬ ಮೋಸದ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮರೇ ಈ ಮೋಹಿನಿ ಮಾಯೆಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು

ನಾಮದ ಮಧುರ ಚೆಲುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ದೇವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರೂ
ದೇವರನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. 10 ||

ಓ ಮನಸೇ, ಸದಾ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸು

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਨੀਨੁ ਨೋਡੁਵ ਚਾ ਕੁਟੁੰਬਵੁ ਨਿਮੋਂਦੀਗੇ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਨਿਨੁ ਜੋਤੈ ਹੋਗਦ ਸੰਸਾਰਦ ਚਿੰਤੈ ਯਾਕੈ?

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ਕੋਨੇਗੇ ਪ੍ਰਾਣਾਤ੍ਮਾ ਪਛੋਤਵੰਤਹ ਕਲਸਵਨ੍ਨੇ ਮਾਡਬਾਰਦੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਨੀਵੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਬੋਧਨਗਲਨੁ ਕੇਲੁਤੀਰਿ ਮੁਤੁ ਭਦੁ ਨਿਮੋਂਦੀਗੇ
ਊਲੀਯੁਤ੍ਤਦੈ

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੈ, ਓ ਅਤ੍ਮੀਯ ਮਨਸ੍ਸੇ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਧ੍ਰਾਨੀਸੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਦੁਰ੍ਗਮ, ਅਗੋਚਰ ਦੋਵਰੇ, ਯਾਰੁ ਨਿਮ੍ਮ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲੀਲੁ

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

ਯਾਰੁ ਨਿਮ੍ਮ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਲੁ, ਨੀਵੇ ਤੀਲੀਦਿਰੁਤ੍ਤੀਰਿ

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

ਓ ਜੀਵੀਗਲੀਲੁ ਨਿਮ੍ਮ ਨਾਟਕ, ਓ ਸੰਦਰ੍ਭਦਲੀ ਏਨੁ ਹੋਲੁਬਹੁਦੁ?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਓ ਜਗਤ੍ਤਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦਵਰਾਦ ਨੀਵੁ ਏਲੁਵਨੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤੀਰੁਵੀਰਿ ਮੁਤੁ
ਨੋਡੁਤ੍ਤੀਰੁਵੀਰਿ

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਮੀਪਿਸਲਾਗਦਵਰੁ, ਮੁ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ
ਯਾਰੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਲੁ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੈ. 12 ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਦੋਵਤਗਲੁ, ਮਾਨਵਰੁ ਮੁਤੁ ਮੁਸ਼ਿਮੁਨੀਗਲੁ ਸਹ ਹੁਡੁਕੁਵ ਅਮ੍ਰੁਤਵਨੁ
ਨਾਨੁ ਗੁਰੁਗਲੀਂਦ ਪਡੇਦਿਦ੍ਵੇਨੈ

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰੁਪੇਯੀਂਦ ਨਾਨੁ ਅਮ੍ਰੁਤਵਨੁ ਪਡੇਦਿਦ੍ਵੇਨੈ ਮੁਤੁ ਅੰਤਿਮੁ ਸਤ੍ਯਵੁ
ਨਨੁ ਮਨਸ੍ਸੀਨਲੀ ਨੇਲੀਗੋਂਡਿਦੈ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਦೇਵਰੇ, ನೀਵੁ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾಶੀಗಳਨੂੰ ਸ੍ਰੱਸ਼ਿਸ਼ਿਰੁਵੀਰਿ ਓਦਰੇ ਗੁਰੁਗਲ ਦਰਸ਼ਨ
ਮತ್ತು ਪਾਦਸ੍ਪਰ੍ਸ਼ ਮਾਡੁਵ ਅਵਕਾਸ਼ਵਨੂੰ ਅਪਰੋਪਦਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਪਡੇਦਿਦਾਨੈ

ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਅਵਰ ਦੁਰਾਸੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਹੰ ਦੁਰਵਾਗਿ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੂੰ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਵਰੁ
ਕੰਡੁਕੰਡਿਦਾਰੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

ਨਾਨਕੁ ਹੇਝੁਵੰਤੈ ਦੇਵਰੁ ਯਾਰ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੁਤਾਰੋ ਅਵਨੁ
ਗੁਰੁਗਲਿੰਦ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੂੰ ਪਡੇਦਿਦਾਨੈ. 13॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ਭਕ੍ਤਰ ਜੀਵਨ ਨਡਵਲੀਕੈਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਭਿਤਰ ਜਨਰਿਗਿੰਤ ਭਿੰਨਵਾਗਿਦੈ

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

ਅਭ੍ਯੰਤ ਕਞ੍ਞਕਰਵਾਦ ਹਾਦਿਯਲ੍ਹਿ ਨਡੈਯਭੇਕਾਗਿਰੁਵੁਦਰਿੰਦ ਭਕ੍ਤਰ ਜੀਵਨ
ਨਡਤੈ ਅਨੰਯਵਾਗਿਦੈ

ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਦੁਰਾਸੈ, ਦੁਰਾਸੈ, ਅਹੰਕਾਰ ਮਤ੍ਰੁ ਬਾਯਾਰੀਕੇਗਲਨੂੰ ਤ੍ਰਿਜਿਸੁਵ
ਬਗੈ ਹੇਝੁ ਮਾਤਨਾਡਲੁ ਬਯਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹਿ

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਿਯ ਅੰਭਿਗਿੰਤ ਹਰਿਤਵਾਦ, ਕੁਦਲੀਗਿੰਤਲੂ ਚਿਕ੍ਰਵਾਦ ਓ ਦਾਰਿਯਲ੍ਹਿ
ਅਵਰੁ ਹੋਗੇਭੇਕੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਰਿਪੈਯਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰ ਤੋਰੇਦਵਰ ਓਸੇ-ਓਕਾಂਕ੍ਸ਼ੇਗਲੁ ਦੇਵਰਲ੍ਹਿ
ਭੇਰੇਤੁ ਹੋਗੇਵੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

ਭਕ੍ਤਰ ਜੀਵਨ ਨਡਤੈ ਯੁਗਯੁਗਲਿੰਦਲੂ ਜਗ੍ਰਿਤਿ ਜਨਰਿੰਦ ਭਿੰਨਵਾਗਿਦੈ
ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੇਝੁਤਾਰੈ. 14॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੇਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਓ ਕਰ੍ਤਰੇ, ನೀਵੁ ਚਲਿਸੁਵੰਤੈ ਨਾਵੁ ਚਲਿਸੁਤ੍ਰੈਵੈ. ਨਿੰਮ੍ਹੁ ਗੁਣਗਲੁ ਨਨਗੈ
ਗੋਤ੍ਰਿਲ੍ਹਿ

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

ਨੀਵੁ ਨਿਰ್ದੋਸ਼ੀਸਿਦಂತ, ਨੀਵੁ ਨਿਰ್ದੋਸ਼ੀਸਿਦ ਹਾਦਿਯਲੀ, ਨਾਵੁ ਸਾਗੁਤ੍ਰੇਵੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਨਿਮ੍ਹ ਕ੍ਰੋਧੇਯਿੰਦ, ਨੀਵੁ ਯਾਰ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਰੇਰੋ ਅਵਰੁ
ਯਾਵਾਗਲਾ ਨਿਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਰਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ ਨਿਮ੍ਹ ਕਥੇਯਨ੍ਹੁ ਹੇਲ੍ਹੁਤ੍ਰੇਰੋ ਅਵਰੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਬਾਗਿਲਲੀ
ਸੰਤੋਐਸ਼ਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

ਨਾਨਕੁ ਹੇਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ, ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁਵੇ, ਅਵਰੁ ਤਮਗੇ ਬੇਕਾਦੰਤ
ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ. 15॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ਓ ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਪਦਵੇ ਦੇਵਰ ਸੁਤ੍ਰਿਯਾਗਿਦੇ

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲ੍ਹ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਪਦਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲ੍ਹਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ਭਦ੍ਰ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲਾ ਯਾਰ ਹੇਠਬਰਹਦਲੀ, ਬਰੇਦਿਦੇਯੋ ਅਵਰ ਮਨਦਲੀ
ਮਾਤ੍ਰ ਨੇਲੇਯੁਰਿਦੇ

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਕੇਲਵਰੁ ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਬਹਲ੍ਹਸ਼ੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ ਆਦਰੇ
ਅਵਰ ਮਾਤੁਕਤੇਯਿੰਦ ਯਾਰੁ ਏਨਨ੍ਹੁ ਸਾਧਿਸਲੀਲ੍ਹ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਪਦਵਨ੍ਹੇ ਵ੍ਯੋਭਵੀਕਰਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੇਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ. 16 ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਸੁਦ੍ਗੁਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਮੁਖੀਯਾਦ ਮਤ੍ਰੁ ਧ੍ਯਾਨ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨਦਿੰਦ
ਸੁਦ੍ਗੁਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹੇਤਵਰੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਕੁਟੁੰਬਦੋਂਦਿਗੇ ਪਵਿਤ੍ਰਰਾਗਿਦ੍ਹਾਰੇ ਮੁਤ੍ਰੁ
ਅਵਰੋਂਦਿਗੇ ਸਹਵਾਸ ਮਾਡੁਵਵਰੋ ਪਵਿਤ੍ਰਰਾਗਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਬਾਯੀਯੀਂਦ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾ ਕੀਵੀਯੀਂਦ ਕੇਲੁਵਵਰੁ
ਸੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ ਮੁਤ੍ਰੁ ਅਦਨ੍ਹੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਭਟ੍ਰੁਕੋਂਡਵਰੋ ਸੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ਗੁਰਮੁਖੀਯਾਗਿ ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਪਰਿਸੁਦ੍ਹਰਾਦਰੁ ਏਨ੍ਹੁਤ੍ਰਾਰੇ
ਨਾਨਕ. 17॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥

ਧਾਰਮਿਕ ਭੱਟੁਵਟੀਕੇਂਗਲਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨਸਿਨਲੀ ਸਹਜ ਜਾਨਾਵੁ
ਊਂਟਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਸਹਜ ਜਾਨਾਵਿਲ੍ਹੁਦੇ ਮਨਸਿਨ ਚਿੰਤੰਗਲੁ
ਦੁਰਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਓ ਚਿੰਤੰਯਨ੍ਹੁ ਯਾਵ ਰੀਤੀਯੀਂਦਲੁ ਮਨਸਿਨੀਂਦ ਹੋਗਲਾਡਿਸਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ ਜਨਰੁ ਆਚਰਣੇਂਗਲਨ੍ਹੁ ਮਾਡਲੁ ਸੁਸ੍ਯਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥

ਓ ਅੰਤਰਾਤ੍ਮਵੁ ਸੰਦੇਹ ਮੁਤ੍ਰੁ ਚਿੰਤੰਯੀਂਦ ਕਲੰਕਿਤਵਾਗਿਦੇ, ਅਦਨ੍ਹੁ ਯਾਵ
ਵਿਧਾਨਦਿੰਦ ਸੁਦ੍ਵਿਕਰਿਸਬਹੁਦੁ?

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨਸ੍ਯਨ੍ਹੁ ਸੁਦ੍ਵਿਕਰਿਸਲੁ, ਪਦਗਲ ਮੇਲੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ ਮੁਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ
ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਯਪੇਯੀਂਦ ਅਧਗਭੀਤ ਜਾਨਾਵੁ ਹੁਟ੍ਰੁਤ੍ਰੁਦੇ ਮੁਤ੍ਰੁ ਹੀਗੇ
ਮਨਸਿਨੀਂਦ ਅਨੁਮਾਨਗਲੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਚਿੰਤੰਗਲੁ ਦੁਰਵਾਗੁਤ੍ਰੁਵੇ ਏਂਦੁ ਨਾਨਕ
ਹੇਲੁਤ੍ਰਾਰੇ. 18 ॥

ਜੀਅਹੁ ਮੇਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ਯਾਰੋਹੋ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਕੋਲਕਰਾਗਿਦ੍ਹੁ ਆਦਰੇ ਹੋਰਗਿਨੀਂਦ ਸੁਦ੍ਹਰਾਗਿ
ਨਟਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੇਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥

ਹੋਰਨੋਟਕੇਂ ਸੁਦ੍ਹਨੇਂਦੁ ਤੋਰਪਡਿਸੁਵ ਮੁਤ੍ਰੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਕੋਲਕੁ

ಇರುವವನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಈ ಮಹಾ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಆತ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಾವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾನೆ

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ನಾਮੁ ਉਤಮੁ ಸੇ ਸੁਣਹਿ ನਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಈ ಜನರು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರೇತಗಳಂತೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

ಸತ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಸುಳ್ಳಿನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡವರು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 16॥

ਜੀਅਹੁ ನಿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ನಿਰਮਲ ॥

ಕೆಲವರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ನಿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ನಿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

ಇಂತಹ ಅಂತರಂಗ ಹಾಗೂ ಬಹಿರಂಗದಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ

ਕੂੜ ਕੀ ಸੋਇ ਪਹੁਚੈ ನಾਹੀ ਮਨಸಾ ਸਚਿ ಸਮಾਣੀ ॥

ಸುಳ್ಳು, ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ

ਜਨಮੁ ರತਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ರತ್ನದಂತೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವಜನ್ಮದ ಲಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯವರು

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ನಿਰਮਲੁ ಸਦಾ ਰਹਿ ಗੁਰ ਨಾಲੇ ॥੨੦॥

ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 20॥

ਜੇ ਕੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ಸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ ಬಂದರೆ

ಹੋਵੈ ਤ ಸਨಮುਖੁ ಸಿਖು ಕೇਈ ਜੀਅਹੁ ರਹੈ ਗੁਰ ਨಾಲੇ ॥

ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਗੁਰੁਗਲ ਪਾਦਗਲਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਅਵਨ
ਅਠਰਾਤ੍ਮਦਲੀ, ਅਵਨ ਸ੍ਮਰਣੇਯਲੀ, ਮੁਲੁਗੁਤਾਨੈ

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੇਏ ॥

ਤਨੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਬਿਛੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੇਲੈ ਅਵਲੰਬਿਤਨਾਗਿ ਗੁਰੁਵਿਨ
ਹੋਰਤਾਗਿ ਭੇਰੇ ਯਾਰਨਨੁ ਤੀਲੇਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ, ਓ ਸੰਤਰੇ, ਏਝਰਿਕੇਯਿੰਦ ਆਲਿਸਿ; ਆ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨੇ ਗੁਰੁਵਿਨ
ਸਨਮੁਖਵਿਰੁਤਾਨੈ. 21॥

ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨਿੰਦ ਵਿਮੁਖਨਾਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਲਦੇ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਯਦਲੀ, ਜ਼ਾਨੀਗਲਾਦ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਰਨੁ ਹੋਗਿ ਕੇਲੀਦਰੁ ਅਵਨਿਗੇ
ਭੇਰੇ ਯਾਵ ਸ੍ਯੋਲਦਲੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਅਨੇਕ ਜੁਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ਹਲਵੁ ਜਾਤੀਗਲੀ, ਅਲੰਦਾਡਿ ਮੁਤ੍ਤ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਰੁਪਕੇ ਬੰਦਰੁ ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਲਦੇ
ਮੋਕ੍ਸ਼ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਅਵਰਿਗੇ ਵਚਨਵਨੁ ਊਪਦੇਸ਼ਿਦਾਗ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰੁ ਗੁਰੁਗਲ
ਪਾਦਗਲੀਗੇ ਬਿਦੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲੁਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਲਦੇ ਪਰਕੀਯ ਆਤ੍ਮਵੁ ਮੁਕਤੀਯਨੁ ਪਡੇਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ ਏਨੁ
ਏਝਰਿਕੇਯਿੰਦ ਯੋਭਿਸਿ ਮੁਤ੍ਤ ਨੋਡਿ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 22॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੇ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਓ ਗੁਰੁਗਲ ਪ੍ਰੀਯ ਸ਼ਿਸ਼੍ਯਰੇ, ਬਨੀ ਮੁਤ੍ਤ ਨਿਜਵਾਦ ਧ੍ਵਨੀਯਨੁ ਹਾਡਿ

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਏਲੁ ਕੰਠਗਲੀਗਿੰਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠਵਾਦ ਗੁਰੁਵਿਨ ਧ੍ਵਨੀਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਹਾਡਿ

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਦੇਵਰ ਆਰ੍ਥਵਾਦ ਯਾਰ ਮੇਲੈ ਬੀਲੁਤ੍ਤਦੇਯੋ ਅਵਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਓ

ಮಾತು ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ಸਦಾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ರੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ಸಾರಿಗಾਪಾಣಿ ॥

ನಾಮದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಿ

ಕಹೈ ನಾನಕ್ ಸದಾ ಗಾವಹು ಏಹ ಸಚಿ ಬಾಣಿ ॥೨೩॥

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ನಿಜವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಿ. 23॥, ಸದ್ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ, ಇತರ ಯಾವುದೇ ಭಾಷಣವು, ಗುರುಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ

ಸತಿಗುರು ಬಿನ್ಹಾ ಹೆರ ಕಚಿ ಹೈ ಬಾಣಿ ॥

ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳು.

ಬಾಣಿ ತ ಕಚಿ ಸತಿಗುರು ಬಾಳಹು ಹೆರ ಕಚಿ ಬಾಣಿ ॥

ಗುರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳು.

ಕಹದೇ ಕಛೆ ಸುਣದೇ ಕಛೆ ಕಛಿ ಆಖಿ ವಖಾಣಿ ॥

ಕಚ್ಚಾ ಪದಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೇಳುವವರೂ ಸಹ ಮೂಢರು, ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳುಗಾರರು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳುಗಾರರು ಕಚ್ಚಾ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ

ಹರಿ ಹರಿ ನಿತ ಕರಹಿ ರಸನಾ ಕಹਿਆ ಕಹು ನ ಜಾಣಿ ॥

ಅಂತಹ ಜನರು ತಮ್ಮ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ತು ಜಿನ್ಹಾ ಕಾ ಹಿರಿ ಲಿಖಾ ಮಿಖಾ ಬೇಲಿನ್ ಪಏ ರವಾಣಿ ॥

ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕದ್ದವರು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಕಹೈ ನಾನಕ್ ಸತಿಗುರು ಬಾಳಹು ಹೆರ ಕಚಿ ಬಾಣಿ ॥೨೪॥

ನಾನಕ್ ಅವರು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಹಸಿ ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು. 24॥

ಗುರ ಕಾ ಸಬದ್ಧು ರತೆನ್ಹು ಹೈ ಹೀರೇ ಜಿತ್ತು ಜಜಾಊ ॥

ಗುರುವಿನ ಪದವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನವಾಗಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ಸಬದ್ಧು ರತೆನ್ಹು ಜಿತ್ತು ಮೆನ್ಹು ಲಾಗಾ ಏಹು ಹೆರಾ ಸಮಾಊ ॥

ಪದಗಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರತ್ನದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸੁ, ਪਦਦੋਂਦੀਗੇ ਬੇਰੇਤਿਦੇਯੋਏ ਅਵਰੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਰੇ

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਿਨ ਰੋਪਦਲੀ, ਰਤਨਵਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨੇ ਗੁਰੁਵਿਨ
ਰੋਪਦਲੀ, ਵਜ੍ਯਵਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ, ਅਵਨੁ ਓ ਰਤਨਵਨੁ ਪਦਗਲ ਰੋਪਦਲੀ
ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

ਗੁਰੁ ਂਬ ਪਦਵੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਰਤਨਵਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ, ਅਦਰਲੀ ਗੁਣਗਲ ਰੋਪਦਲੀ
ਅਮੂਲ੍ਯ ਵਜ੍ਯਗਲਨੁ ਹੋਦਿਸਲਾਗਿਦੇ ਂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 25॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤਿ ਚੇਤਨ ਮੁਤੁ ਮਾਯੇਯਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਤਨੁ
ਓਦੇਸ਼ਵਨੁ ਨਿਵਹਿਸੁਤਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ਅਵਰੇ ਤਨੁ ਲੀਲੇਯਨੁ ਓਜ੍ਯਾਪਿਸੁਤਾ ਨੋਡੁਤਾਰੇ ਓਦਰੇ ਓ ਰਹਸ੍ਯਦ
ਕਲ੍ਪਨੇਯਨੁ ਕੇਲਵੁ ਗੁਰੁਮੁਖਰਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕੋਡੁਤਾਰੇ

ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸ੍ਯਨਲੀ, ਪਦਵੁ ਨੇਲੇਸਿਦੇਯੋਏ ਅਵਰੁ ਂਲਾ, ਬੰਧਨਗਲਨੁ
ਮੁਰਿਦੁ ਮੁਕ੍ਤਨਾਗੁਤਾਰੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਯੰ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦਵਨੇ ਗੁਰੁਮੁਖਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨੁ ਂਬੁ
ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਕਰ੍ਤਰੇ ਤਨੁ ਓਦੇਸ਼ਗਲ ਤਿਲੁਵਲੀਕੇਯਨੁ ਂਦਗਿਸੁਤਾਰੇ ਂਦੁ ਨਾਨਕੁ
ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 26॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੁਤਿਗਲ ਮੁਤੁ ਧਰ੍ਮਗ੍ਰੰਧਗਲ ਪੁੰਨ ਮੁਤੁ ਪਾਪਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤ੍ਰਵੇ
ਓਦਰੇ ਅਵੁਗਲੀਗੇ ਸਾਰਵੁ ਤਿਲੀਦਿਲੁ

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਲਦੇ, ਸਾਰਵਨੁ ਤਿਲੀਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ, ਮੁਤੁ ਜ੍ਯਾਨਵਨੁ
ਪਡੇਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਤ੍ਰਿਵਲੀ ਪ੍ਰਪಂਚਵੁ ਅਜਾਨਾਦ ਨਿਦ੍ਰੇਯਲੀ, ਨਿਦ੍ਰਿਸੁਤਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਜੀਵਨਦ ਰਾਤ੍ਰਿਯੁ
ਅਜਾਨਾਦ ਨਿਦ੍ਰੇਯਲੀ, ਚਲੇਯੁਤਿਦੇ

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਵੀਨ ਕ੍ਰੋਧੇਯਿੰਦ ਯਾਰ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ, ਭਗਵੰਤ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਹਾਰੋ ਆ ਆਤ੍ਮਗਲੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਅਜਾਨਾਦ ਸੁਸੁਪ੍ਤੀਯਿੰਦ ਏਕ੍ਸ਼ਰਗੋਂਡੁ ਅਮਰਤ੍ਵਦ ਅਮ੍ਰੁਤਵਨ੍ਨੁ
ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਤ੍ਵ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਦੇਵਰੀਗੇ ਅਪ੍ਰਿਤਨਾਦਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਜਾਨਾਵਨ੍ਨੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਜੀਵਨਵੁ ਰਾਤ੍ਰਿਯਲੀ, ਏਕ੍ਸ਼ਰਦਿੰਦ ਚਲੇਯੁਤ੍ਰਦੇ
ਏਂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੇਲੁਤ੍ਰਾਰੇ. 27 ॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਤਾਯੀਯੁ ਹੋਲੋਧੀਯਲੁ ਨਮ੍ਰਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਵਵਰਨ੍ਨੁ ਨਾਵੁ ਨਮ੍ਰੁ
ਮਨਸ਼ਿਨਿੰਦ ਏਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ? ਹੋਲੋਧੀਯਲ੍ਲੇ ਨਮਗੇ ਅਨ੍ਨਵਨ੍ਨੁ ਕੋਡੁਵਠੁ
ਮਹਾਨਾ ਦਾਤ ਏਂਬੁਦਨ੍ਨੁ ਮਰੇਯੁਵੁਦਾਦਰੁ ਹੇਗੇ?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵੇ ॥

ਗਭ੍ਰਦਲੀਯੇ ਆਹਾਰਦੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨ੍ਨੁ ਆਤਨੁ ਨਮਗੇ
ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਨੇ ਏਂਬੁਦਨ੍ਨੁ ਨਾਵੁ ਹੇਗੇ ਮਰੇਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯ?

ਓਸ ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵੇ ॥

ਤਨ੍ਨੁ ਭਕ੍ਤੀਗੇ ਤਨ੍ਨਨ੍ਨੁ ਅਪ੍ਰਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਵਵਨੀਗੇ ਯਾਵੁਦੇ ਦੁਃਖ ਅਧਵਾ ਨੋਵੇ
ਸ੍ਵਰ੍ਹਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥

ਸਤ੍ਯਵੇਂਦਰੇ ਅਵਰੇ ਨਮ੍ਰਨ੍ਨੁ ਅਵਨਲੀ, ਏਂਦਾਗਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨਾਵੁ
ਗੁਰਮੁਖਨਾਗੁਵ ਮੂਲਕ ਅਵਨਨ੍ਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਬੇਕੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥

ਨਾਨਕੁ ਹੇਲੁਤ੍ਰਾਰੇ, ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਕੋਡੁਵਵਰਨ੍ਨੁ ਨਾਵੁ ਏਕੇ
ਮਰੇਯਬੇਕੁ? 28 ॥

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥

ਤਾਯੀਯੁ ਗਭ੍ਰਦਲੀ, ਬੰਕੀਯੀਰੁਵੰਤੇ ਹੋਰਗੇ ਮਾਯੇਯੁ ਭਰੁਤ੍ਵ

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਮਾਯੇ ਮਤ੍ਤੁ ਗਭ੍ਰਦ ਬੰਕੀ ਏਰਡੁ ਸਮਾਨਵਾਗਿ ਨੋਵੀਨਿੰਦ ਕੋਡਿਦੇ, ਭਦੁ

ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಲೀಲೆ

ਜਾ ਤਿਸು ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ದೇವರು ಬಯಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಮಗು ಜನಿಸಿತು, ಅದು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ
ಸಂತೋಷದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ಮಗು ಜನಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು
ಹಂಬಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮಾಯೆಯು ಅದರ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿತು

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੇਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

ಈ ಭ್ರಮೆ ಎಂದರೆ ಜೀವಿಯು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತು ನಂತರ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಬಾಂಧವ್ಯವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದ್ವಂದ್ವತೆಯ ಭಾವನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮಾಯೆಯಲ್ಲೂ
ಆತನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 26 ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥

ಅವರ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ
ಜನ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಹಂಬಲಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੇ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನು
ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು, ಇದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨಿ ਆਇ ॥

ಈ ಜೀವವನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆ ಜೀವವು
ಒಂದಾದರೆ, ಆಗ ದೇವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗੁ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು ಮಾತ್ರ
ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. 30 ॥

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ಹರಿ ಹೆಸರು ನನ್ನ ರೇಷನ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ಯಮಿ

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ਨਨ੍ਹ ਮਨਸੁ, ਊਦ੍ਯਮੀ ਮਨੁ, ਹਰਿ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ ਜੀਵਨ ਪਡਿਤਰਵਨੁ, ਨਾਨੁ
ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੀਂਦ ਪਡੇਦਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਨਿਮ੍ਹ, ਹ੍ਯਦਯਦਿੰਦ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਵਨੁ, ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਿ ਮਨੁ, ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ
ਨਾਮਦ ਪ੍ਰਯੋਜਨਗਲਨੁ, ਪਡੇਦਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਓ ਹੋਸਰੁ ਮਨੁ, ਸੰਪਤਨੁ, ਦੋਵਰੁ ਤਨੁ, ਅਭ੍ਯੰਤ ਨੀਡਿਦਵਰਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ
ਨੀਡਲਾਗਿਦੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ਹਰਿਯ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ ਜੀਵਨਦ ਸੰਕੇਤਵਾਗਿਦੇ ਮਨੁ, ਨਨ੍ਹ ਮਨਸੁ,
ਊਦ੍ਯਮੀਯਾਗਿਦੇ ਏੰਦੁ ਨਾਨਕ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੇ. 31 ॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਓ ਰਸਾ, ਨੀਵੁ ਅਤਰ ਰਸਗਲੀ, ਲੀਨਵਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤ੍ਰਿ ਓਦਰੇ ਨਿਮ੍ਹ,
ਬਾਯਾਰਿਕੇ ਤਣੀਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਨੀਵੁ ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ, ਪਡੇਦੁ ਅਦਨੁ, ਕੁਡਿਯਦ ਹੋਰਤੁ ਨਿਮ੍ਹ,
ਬਾਯਾਰਿਕੇਯਨੁ, ਬੇਰੇ ਰੀਤਿਯਲੀ, ਤਣੀਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਰੈ ਆਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ, ਪਡੇਦ ਨੰਤਰ, ਅਦਨੁ, ਕੁਡਿਯੀਰਿ ਏਕੰਦਰੇ ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ,
ਸੇਵਿਸਿਦ ਨੰਤਰ ਨਿਮ੍ਹਗੇ ਮਨੁ, ਯਾਵੁਦੇ ਹੰਬਲਵੁ ਊਂਟਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਓ ਹਰਿ ਰਸਵੁ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ, ਕੰਡੁਕੋਲੁ, ਵਵਰਿਗੇ ਖੁਭ ਕਾਯਗਲ ਮੂਲਕ
ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

ਮਨਸਿਨਲੀ, ਦੋਵਰੁ ਨੇਲੀਸਿਦਾਗ, ਅਤਰ ਏਲੁ, ਅਸਕ੍ਰਿਗਲੁ ਮਰੇਤੁਹੋਗੁਤ੍ਤਵੇ
ਏੰਦੁ ਨਾਨਕ ਹੋਲੁਤ੍ਤਾਰੇ. 32 ॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੇਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ, ਦੋਹ, ਦੋਵਰੁ ਨਿਨ੍ਹਲੀ, ਬੇਲਕਨੁ, ਸ੍ਯਾਪਿਸਿਦਾਗ, ਨੀਨੁ ਓ ਜਗਤ੍ਰਿਗੇ ਬੰਦੇ

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਬੇਲਕਨੁ ਸ੍ਵਾਪਿਸੀਦਾਗ ਮਾਤ੍ਰ ਨੀਵੁ ਜਗਤੀਂ ਬੰਦਿਦੀਰੀ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਸ੍ਵਾਪਿਸੀ ਚ ਜਗਤਨੁ ਸ੍ਵਾਪਿਸੀਦ ਵਲ੍ਹਰਿਗੋ ਅਵਰੇ
ਤੰਦੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਅਥਵਾਦਾਗ ਚ ਜਗਤੁ ਭੰਦੁ ਵਿਸ੍ਵਯਵਾਗਿ ਚਾਣੀਸਿਤੁ
ਏਂਦੁ ਆਲ੍ਯਵਾਯਿਤੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

ਦੇਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਦ ਮੂਲਵਨੁ ਸ੍ਵਾਪਿਸੀਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਬੇਲਕਨੁ
ਨਿਮ੍ਹਲ੍ਹਿ ਸ੍ਵਾਪਿਸੀਦਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਆਗ ਮਾਤ੍ਰ ਨੀਵੁ ਚ ਜਗਤੀਂ ਬੰਦਿਦੀਰੀ ਏਂਦੁ
ਨਾਨਕੁ ਹੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ. 33॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਆਗਮਨਦ ਯੁਭ ਵਾਤ੍ਰੇ ਕੇਲੀ ਮਨਦਲ੍ਹਿ ਯੁਤ੍ਸੁਕਤ ਮੂਡਿਦੇ

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਨੇਹਿਤ, ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਤੁਤਿਸੀ, ਹ੍ਰਦਯਦ ਚ ਮਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਦੇਵਾਲਯਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

ਓ ਸ੍ਨੇਹਿਤ, ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਭਗਵੰਤਨ ਸ੍ਤੁਤੀਯਨੁ ਪਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਯਾਵੁਦੇ
ਨੋਵੁ, ਨੋਵੁ ਅਥਵਾ ਚਿੰਤੇ ਭਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

ਮਨਸ੍ਹੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਪਾਦਕ੍ਯੇ ਬਿਦ੍ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਤ੍ਰਨਾਦ ਭਗਵੰਤਰਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਵ ਆ ਦਿਨਵੇ ਭਾਗ੍ਯਾਲੀ

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੇ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਣ ਮਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ ਕੁਡਿਯੁਤ੍ਤਾ ਭਰਿ ਏਂਦੁ ਗੁਰੁਗਲ੍ਹ
ਮਾਤੁਗਲ੍ਹਿੰਦ ਅਨੰਤ ਮਾਤਿਨ ਬਗ੍ਨੇ ਮਾਹਿਤਿ ਲਭਿਸਿਦੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੇ ॥੩੪॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲ੍ਹਵੰਤੇ ਵਲ੍ਹਵਨੁ ਮਾਡਬਲ੍ਹ-ਮਾਡੁਵ ਦੇਵਰੁ ਤਾਨੇ
ਬੰਦਿਦਾਨੇ. 34॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਦੋਹਵੇ, ਓ ਲੋਕਕੇ, ਬੰਦੁ ਨੀਨੁ ਯਾਵ ਪੁੰਨੁ ਮਾਡਿਦੀਯਾ?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਦੋਹਵੇ, ਓ ਲੋਕਕੇ, ਬੰਦੁ ਨੀਨੁ ਮਾਡਿਦ ਕੇਲਸਵੇਨੁ?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ਨਿਨ੍ਹਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਦੋਹਰੁ ਅਦਨੁ ਨਿਨ੍ਹ ਮਨਸਿਨਲੀ ਨੇਲੇਗੋਲਿਸਲੀਲੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿਨ, ਤਨ੍ਹ ਹਿੰਦਿਨ ਕਰਮੁਗਲਿਨ ਓ ਫਲਿਤਾਨੁਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਦ ਵ੍ਰੁਤਿਯ ਮਨਸਿਨਲੀ ਦੋਹਰੁ ਨੇਲੇਸੁਤਾਨੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੇਲੇ ਮਨਸ੍ਹਨੁ ਚੇੰਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿਦਵਰ ਦੋਹਵੁ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗਿਦੇ
ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 35॥

ਏ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮੇਰਿਹੇ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਕਨ੍ਹੁਗਲੇ, ਦੋਹਰੁ ਨਿਨ੍ਹਲੀ ਬੇਲਕਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦਾਰੇ, ਅਦ੍ਰਿਨ
ਅਵਨਨੁ ਬਿਟੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨੁ ਨੋਡੇਬੇਡੇ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਬਿਟੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨੁ ਨੋਡੇਬੇਡੇ ਏਕੰਦਰੇ ਅਵਰ
ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦਲੇ ਨਿਨਗੇ ਦ੍ਰੁਸ਼ਿ ਸਿਕ੍ਰਿਤੁ

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਨੀਵੁ ਨੋਡੁਤ੍ਰਿਰੁਵ ਓ ਜਗਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਰੋਪਵਾਗਿਦੇ ਮਤੁ ਦੋਹਰ ਰੋਪ
ਮਾਤ੍ਰ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓ ਰਹਸ਼ੁਵਨੁ ਨਾਨੁ ਏਲੀ ਨੋਡਿਦਰੋ ਏਭ੍ਰੇ
ਦੋਹਰਨੁ ਚਾਨੁਤ੍ਰੇਨੇ ਮਤੁ ਅਵਰਨੁ ਬਿਟੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੋ ਐਲੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ਓ ਕਨ੍ਹੁਗਲੁ ਓਰੰਭਦਲੀ ਕੁਰੁਡਾਗਿਦ੍ਰੁ ਓਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਭੇਟਿਯਾਦ
ਨੰਤਰ ਅਵੁ ਦ੍ਰੁਵਿਕ ਦ੍ਰੁਸ਼ਿਯਨੁ ਪਡੇਦਿਵੇ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 36॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੇ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਕੀਵਿਗਲੇ, ਸਤ੍ਰੁਵਨੁ ਚੇਲੁ ਦੋਹਰੁ ਨਿਮ੍ਹਨੁ ਜਗਤ੍ਰਿਗੇ ਕਲੁਹਿਸਿਦਾਰੇ

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਕੇਲੀਲੁ, ਦੇਵਰੁ ਅਦੰਸ਼ੁ ਦੇਵਕੇ ਜ਼ੋਡਿਸਿ ਜਗਤੀਂ ਕਲੁਹਿਸਿਦਾਰੈ,
ਅਦ੍ਵਿਤੰਦ ਸਤ੍ਯੰਦ ਧ੍ਵਨੀਯੰਸੁ ਆਲੀਸਿ

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਭਦੰਸ਼ੁ ਕੇਲੀਦਾਗ ਮਨਸ਼ੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਵਕੇ ਸੰਤੋਖਵਾਗੁਤ੍ਤੰਦ ਮਤ੍ਤੁ ਸਾਰਵੁ
ਹਰਿ-ਰਸੰਦਲੀ ਵਿਲੀਨਗੋਲ੍ਘ੍ਯੁਤ੍ਤੰਦ

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯ, ਅਲਕ੍ਸ਼੍ਯ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਦ ਭਗਵੰਤੰਨ ਵਿਚੀਤ੍ਰ ਚਲੰਨੰਯੁ
ਵਿਵਰਿਸਲਾਗੰਦਮੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ਨਾਨਕ੍ ਹੋਲ੍ਘ੍ਯੁਤ੍ਤਾਰੈ ਨਾਮਾਮ੍ਰਿਤਵੰਸ਼ੁ ਕੇਲੀ ਮਤ੍ਤੁ ਸ਼ੁਦ੍ਧਰਾਗਿਰਿ, ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ
ਕੇਲੀਲੁ ਦੇਵਰੁ ਨਿਮ੍ਰੰਸ਼ੁ ਜਗਤੀਂ ਕਲੁਹਿਸਿਦਾਰੈ. 37॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਦੇਵਕੰਬ ਗੁਹੰਯਲੀ ਅਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਭੱਯੁਕੰਡੁ ਦੇਵਰੁ ਜੀਵੰਨ ਸਾਧੰਨਵੰਸ਼ੁ
ਨੁਡਿਸਿਦਾਰੈ

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

ਅਵਰੁ ਜੀਵੰਨੰਦ ਸਾਧੰਨਵੰਸ਼ੁ ਨੁਡਿਸਿਦਰੁ, ਅੰਦਰੈ ਜੀਵੰਨੰਦ ਯੁਸ਼ਿਰੰਸ਼ੁ
ਸੰਵਹੰਨ ਮਾਡਿਦਰੁ, ਦੇਵਕ, ਕੰਠ੍ਯੁ, ਕੀਵੀ, ਬਾਯੀ, ਮੂਗੁ ਮੁੰਤਾਦ ਗੁਹੰਯੁ
ਓਂਬਤ੍ਤੁ ਬਾਗਿਲੁਗਲੰਸ਼ੁ ਬਹਿਰੰਗਪਡਿਸਿਦਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਹਤ੍ਤੰਨੋ ਬਾਗਿਲੰਸ਼ੁ
ਰਹਸ੍ਯਵਾਗਿਭੱਯੁਰੁ

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵਿੰਨ ਮੇਲੈ ਨੰਬਿਕੇ ਭੱਯੁ ਹਤ੍ਤੰਨੋ ਬਾਗਿਲੁ ਤੋਰਿਸਿਦਾਰੈ

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਅਲੀ ਹਤ੍ਤੰਨੋ ਦ੍ਵਾਰੰਦਲੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਓਂਬਤ੍ਤੁ ਨਿਧਿਗਲੰਸ਼ੁ
ਹੰਡਿਰੁਵ ਹੰਸਰੁ ਨੇਲੀਸਿਦੈ, ਅਦਰ ਰਹਸ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਕੰਡੁਹਿਡਿਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

ਪ੍ਰੀਤੀਯੁ ਭਗਵੰਤ ਅਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਦੇਵਕੰਦ ਗੁਹੰਯਲੀ ਭਰਿਸਿਦਾਰੈ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਕੇ
ਜੀਵ ਨੀਡਿਦਾਰੈ ਓਂਦੁ ਨਾਨਕ੍ ਹੋਲ੍ਘ੍ਯੁਤ੍ਤਾਰੈ. 38 ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

ਨਿਜਵਾਦ ਮੰਨੰਯਲੀ ਮਤ੍ਤੁ ਓਲ੍ਘੰਯੁ ਕੁਲੀਤੁ ਦੇਵਰੁ ਓ ਨਿਜਵਾਦ
ਕੀਰ੍ਤੰਨੰਯੰਸੁ ਹਾਡਿ

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਓਲੰਪਿਕ ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਨਿਜਵਾਦ ਮਨੋਰਥ, ਕੁਲਿਤ ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਯਾਵਾਗਲਾ
ਧਾਨੀਸੁਵਲੀ, ਨਿਜਵਾਦ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡੀ

ਸਚੇ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਰਣੁ ਮੋਝੀਸੁਵਵਰੁ ਮੁਤੁ ਗੁਰੁਮੁਖ (ਜਾਨ)
ਪਠੇਯੁਵਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅੰਤਿਮ ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਧਾਨੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੈ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਰੰਗੁ ਏਲ੍ਹੀਗੁ ਯੋਜਮਾਨ, ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਅਵਰੁ ਯਾਰੀ
ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਰੇ, ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਾਧੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਵੰਤ, ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਮਨੋਰਥ, ਕੁਲਿਤ, ਓਲੰਪਿਕ ਸਹਵਾਸਦਲੀ,
ਪਰਮ ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ 36 ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਓ ਭਾਗਵੰਤਰੇ, ਆਨੰਦ ਵਾਨੀਯਨੁ ਭੁਦ੍ਰਾਭਕੀਯੰਦ ਆਲੀਸੀ, ਕੋਲੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਭੁਭਾਧਰਗੁ ਓਡੇਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੁ ਪਠੇਦਵਨ ਏਲ੍ਹਾ, ਦੁਃਖਗੁ ਮੁਤੁ ਨੋਲੁਗੁ
ਦੁਰਵਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਨਿਜਵਾਦ ਧ੍ਵਨੀਯਨੁ ਕੋਲੀਦਵਨ ਏਲ੍ਹਾ, ਦੁਃਖਗੁ, ਰੋਗਗੁ ਮੁਤੁ
ਦੁਃਖਗੁ ਦੁਰਵਾਦਵੁ

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੁਵੀਨੰਦ ਓ ਮਾਤ੍ਰਨੁ ਕਲੀਤ ਉਦਾਤ੍ਰ ਸੰਤਰੇਲ੍ਹਰੁ
ਸੰਤੋਐਪਠ੍ਰਾਰੁ

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਓ ਧ੍ਵਨੀਯਨੁ ਕੋਲੁਵਵਰੁ ਭੁਦ੍ਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਦਨੁ ਜਪੀਸੁਵਵਰੁ
ਭੁਦ੍ਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ. ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਅਵਰ ਮਾਤ੍ਰਿਨਲੀ, ਵਿਸ਼ਾਲਵਾਗੀਦੇ

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ਗੁਰੁਗੁ ਪਾਦਸ੍ਪ੍ਰੇਦਿੰਦ ਮਨਦਲੀ, ਅਪਰੀਮੀਤ ਭੁਭਗੁ ਸੰਗੀਤ ਵਾਦ੍ਯਗੁ
ਮੋਲਗੁਤ੍ਰਾਰੇ ਏਨੰਦੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਧੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ. 40॥ 1॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਒ਘਰੈ. ਏਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦ੍ਭੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗ ਅਥਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਹਤ੍ਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗਦ ਕਵਿਤੇ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੋਦਲੁ ਖਡ੍ਗਵਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ; ਨಂತਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਯਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਨಂತਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਮਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਤ੍ਤੁ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯਾ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ, ਅਵਰਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਏਲਾ ਨੋਵੁਗਲੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਜ ਬਹਾਦਰ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ, ਆਗ ਨਿਮ੍ਮ ਮਨੇਗੇ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਒ਂਬਤ੍ਤੁ ਸ੍ਤੋਤ੍ਰਗਲੁ (ਧ੍ਯੇਯ, ਕ੍ਰਮ, ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕਤੇ, ਸ਼ੌਚ, ਭਕਤਿਯ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ, ਬੁਦ੍ਧਿ, ਵਿਦ੍ਯੇਯ ਸਤ੍ਯ, ਕ੍ਰੋਧਵਿਲ੍ਲਦਿਰੁਵਦੁ) ਤ੍ਵਰੇਯਾਗਿ ਬਰੁਤ੍ਤਵੇ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਓ ਦੰਦਵਰੇ, ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ ਦਾਰੀ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ
ਮਾਡੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਹੱਤ੍ਰਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ (ਅਵਰ
ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ). ਓ ਦੰਦਵਰੇ! ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ
ਮਾਗਵਨ੍ਨ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ ਮਾਡੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਨਲੀਰੁਵ ਹੱਤ੍ਰ ਰਾਜਰ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੇਲਕਨ੍ਨ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਨਿਮ੍ਰ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨ੍ਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬਾਨ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੋਧਨੇਗਲ ਕਡੇਗੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਆਨੰਦਵਨ੍ਨ ਪਡੇਯੀਰਿ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ ਊਞ੍ਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੰਦਵਰੁ)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪ੍ਰਿਯ ਪੰਚਰ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰ) ਨਾਲ੍ਵਰੁ ਪੁੱਤ੍ਰਰ; ਨਲਵਤ੍ਰੁ
ਹੁਤਾਤ੍ਰਰ; ਅਦਮ੍ਯੁ ਦ੍ਰੁਧਨਿਸ਼੍ਚਯਦ ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ੍ਰਰ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਨਦਲ੍ਹਿ
ਮੁਲੁਗਿਦ੍ਰੁ ਭਕ੍ਤਰ; ਨਾਮਦਲ੍ਹਿ ਮਗ੍ਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਰਿਸਿਕੋਡੁ ਤਮ੍ਰੁ
ਆਹਾਰਵਨ੍ਨੁ ਓਡਨਾਟਦਲ੍ਹਿ ਹੰਭਿਕੋਡਵਰ; ਊਭਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇਗਲਨ੍ਨੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਸੰਰਕ੍ਸਿਲੁ) ਤਮ੍ਰੁ ਖਡ੍ਗਲਨ੍ਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ;
ਭਤਰਰ ਨ੍ਰੋਨਤੇਗਲਨ੍ਨੁ ਕਡੇਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਰਰੁ ਸੁਦ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ
ਨਿਭਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਯਵਰ ਕਾਯੁਗਲਨ੍ਨੁ ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ
ਊਞ੍ਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੰਦਵਰੁ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਰੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤਮ੍ਰੁ ਤਲੇਯਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੁ ਤਮ੍ਰੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਹਿਸਿਦ ਅਨਨ੍ਯੁ
ਸੇਵੇਯਨ੍ਨੁ ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ; ਦੰਦਵਰੁ ਪ੍ਰਤਿਯੋਨ੍ਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ
ਤਮ੍ਰੁਨ੍ਨੁ ਕਤ੍ਰਿਸਿਕੋਡਵਰੁ; ਤਮ੍ਰੁ ਸ਼ਿਰਵਨ੍ਨੁ ਤੰਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ;
ਕਟ੍ਰਿਹਾਕਿਸਿਕੋਡੁ ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁੰਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ;
ਗਰਗਲਿੰਦ ਕਤ੍ਰਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪਟ੍ਵਰੁ;

ਗੁਰੂਦਵਾਰਾਗਲ ਘੋਨਤੈਯਨ੍ਹੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਹੁ ਤਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ;
ਤਮ੍ਹੁ ਸਿਖੋ ਨੰਬਿਕੈਯਨ੍ਹੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤਮ੍ਹੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮਵਨ੍ਹੁ
ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤ੍ਹੁ ਤਮ੍ਹੁ ਕੋਨੈਯ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੋ ਤਮ੍ਹੁ ਊਦ੍ਵਨੈਯ
ਕੋਦਲਨ੍ਹੁ ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਵਾਹੋ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਹੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਭੁਤ
ਦੈਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਨਿਮ੍ਹੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨ੍ਹੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮਦ ਏਲ੍ਹਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤ੍ਹੁ ਏਲ੍ਹਾ
ਗੁਰੂਦਵਾਰਗਲ ਕਡੇਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੋ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨ੍ਹੁ
ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਲੁ ਭਡੀ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲ੍ਹਾ ਨਿਮ੍ਹੁ ਹੋਸਰਨ੍ਹੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਏਨ੍ਹੁ ਓ
ਪ੍ਰਾਰਥਨੈਯਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ; ਮਤ੍ਹੁ ਏਲ੍ਹਾ ਸੰਤੋਯੋਗਲੁ ਮਤ੍ਹੁ ਸੌਕਯੋਗਲੁ
ਅੰਤਹ ਧ੍ਯਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲ੍ਹਾ ਏਲ੍ਹਿਦ੍ਵਰੋ, ਤਨ੍ਹੁ ਰਕ੍ਸ਼ਣੇ ਮਤ੍ਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨ੍ਹੁ ਨੀਡਲੀ;
ਊਚਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤ੍ਹੁ ਖਡ੍ਗ ਏਨ੍ਹਿਗੋ ਵਿਫਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਹੁ ਭਕ੍ਤਰ
ਗੋਰਵਵਨ੍ਹੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਹਿ; ਸਿਖੋ ਜਨਰੀਗੇ ਵਿਜਯਵਨ੍ਹੁ ਨੀਡੀ; ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ
ਖਡ੍ਗਵੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨਮ੍ਹੁ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲ੍ਹਾ ਯਾਵਾਗਲੂ
ਗੋਰਵਗਲਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੋ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨ੍ਹੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿਖ੍ਹਰੀਗੇ ਸਿਖੋ ਧਰਮਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦ੍ਵਨੈਯ ਕੋਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੋ
ਕਾਨੋਨੁਗਲਨ੍ਹੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੋਵਿਕ ਜ੍ਞਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੁਫ
ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤ੍ਹੁ ਨਾਮਦ ਅਤਿਦੋਡ੍ਹ
ਊਡੁਗੋਰੈਯਨ੍ਹੁ ਦਯਪਾਲਿਸੀ. ਓ ਦੈਵਰੇ! ਗਾਯਕਵ੍ਧੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ
ਮਤ੍ਹੁ ਧ੍ਯੁਜਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗੀ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯਵੁ ਏਨ੍ਹਿਦਿਗੋ ਜਯਗਲੀਸਲੀ;
ਵਾਹੋ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨ੍ਹੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਏਲ੍ਹਾ ਸਿਖ੍ਹਰ ਮਨਸ੍ਹੁਗਲੁ ਬਿਨਮ੍ਰਵਾਗੀਰਲੀ ਮਤ੍ਹੁ ਅਵਰ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੈਯੁ
ਊਨ੍ਨਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੈਵਰੇ! ਜ੍ਞਾਨਦ ਰਕ੍ਸ਼ਕਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤಂದੇਯੇ, ਵਾਹ ਗੁਰੂਵੇ! ਨੀਵੁ ਦਿਨਰ ਗੌਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਲਕੀ, ਨਿਰਾਸ਼੍ਰਿਤਰੀ ਆਸ਼੍ਰਿਤ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਹ ਸਮੁਖਦਲੀ, ਬਿਨਮੁਵਾਗਿ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤੀਵੇ..... (ਭਲੀ ਮਾਠਿਦ ਸੰਦਰਭ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਬਦਲੀਸੀ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਲੀਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਪਰਿਸੁਵਲੀ, ਨਮ੍ਹ ਤਪ੍ਪੁਗਲੁ ਮਤ੍ਹੁ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲਨੁ ਦਯਵਿੱਟ੍ਵੁ ਕ੍ਸ਼ਮੀਸੀ. ਏਲ੍ਲਰ ਊਦ੍ਵੇਲਗਲਨੁ ਦਯਵਿੱਟ੍ਵੁ ਪੁਰੋਸੀ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਨਾਵੁ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿਕੰਡੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੁ ਨੇਨਪਿਸੁਵ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਰਨੁ ਭੇਟੀਯਾਗੁਵੰਤੰ ਮਾਡੁ. ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਮੂਲਕ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵੁ ਊਨ੍ਨਤੀਕਰਿਸਲ੍ਪਡਲੀ ਮਤ੍ਹੁ ਨਿਨ੍ਹ ਭਛੋਯ ਪੁਕਾਰ ਏਲ੍ਲਰੁ ਸਮ੍ਧਿਦ੍ਵਿਯਾਗਲੀ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਬਾਲਾਸ਼ਾ, ਦੋਵਰੀ ਸੇਰਿਦ੍ਵੁ; ਏਲ੍ਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਦੋਵਰ ਗੇਲੁਵੁ.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಭಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ: ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ: ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.

ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು: ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ: ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ: ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ “ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ” ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆ ಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು

ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಮ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾತಾ ಗುಜ್ರಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ,

ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ. ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ."
SGGS, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ; ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGs ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGs ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: " ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಧದಷ್ಟೋ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುಮಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGs ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGs ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGs ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಜಿದಾಯ್" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ).

ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ."- SGGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೋಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ

ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ

ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.